

Liška a želvy

Jednoho dne si želva Janča pozvala želví kamarádku Sylvu k sobě domů. Byly již staré, a proto se na společné setkání vždy těšily. Najednou želva Sylva povídá Janče: „Hele Jančo, minulý rok byla ta oslava zvířat a stromů, ale dnes nebude, protože zvířata staví tu hráz, aby nešel celý les pod vodu.“ Kdežto najednou za stromem začal poslouchat lišák Ferda. Poslouchal, jak želva Janča mluví o bobrovi Bobovi a aligátorovi Arnoštovi. Prý minulý rok také stavěli hráz, ale Arnošt se omylem napil vody s odpadky a málem zakouzl Boba. Ferda to ani nedoposlechl a běžel za nejukecanějším živočichem v lese, králíčkem Mrkváčkem, který to převyprávěl medvědu Brumbálovi, a ten to převyprávěl srnce Bertě. A takhle se to vypravovalo po celém lese, dokud se to nezamotalo. Poslední, kdo to uslyšel byla myška Gertruda, která když potkala Sylvu, řekla: „Sylvo? Prý jsi řekla Janče, že minulý rok Arnošt sežral Boba a potom ho vyvrhnul do kompostu u Mrkváčka doma.“ Sylva zjistila, že to byl Ferda. Dostal trest 20týdenní údržby lesa. A z toho plyne ponaučení, neposlouchej nic, co se tě netýká.

Autorky: Magdalena Sabáčková, Ivana Bartošová, Veronika Draplová (7.B)